

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. Търговище, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Янита Т. Тончева
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530100758 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.45,ал.1 във вр. с чл.51,ал.1 и чл.52 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 във вр. с чл. 84,ал.3 от ЗЗД.

Ищецът Е. А. М. от гр.Търговище, действащ чрез процесуален представител и съдебен адресат адв. Д. П.-ТАК твърди в исковата си молба, че на 28.07.2022г. в гр.Търговище, пред кварталния магазин „Ива-56“ в кв.Запад, до бл. 54, където седял с други лица и употребил алкохол, дошъл и ответникът Р. Д. А. от гр.Търговище, като двамата започнали да се заяждат един с друг, говорейки на висок тон.Твърди, че в яда си хвърлил бутилка, която се счупила встрани от ответника, като след това разговорът между двамата бил преустановен.Излага, че малко по-късно станал и усетил как някой го сграбчва отзад и чул ответника да му казва “Ти какво искаш от мен“, при което ответникът го вдигнал и го хвърлил на земята, като ищецът усетил силна болка в дясното рамо. При последвалия медицински преглед и рентгенова снимка, направени в „Спешна помощ“ в гр.Търговище не било установено счупване, но на следващия ден, при нов преглед, извършен от д-р С. С. било установено счупване на дясната ключица, при което на ищеца била поставена мека имобилизация и назначен контролен преглед след един месец. По повод този инцидент била образувана пр. пр. вх.№ 1920/2022г. по описа на РП Търговище, приключила с Постановление за отказ да се започне досъдебно производство от 22.08.2022г., като наблюдаващият прокурор е преценил, че се касае до хипотеза на чл. 132,ал.1,т.2 от НК, а именно-причинена средна телесна повреда от ответника, който е бил в състояние на силно раздразнение, причинено от ищеца. Макар да твърди, че не е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, ищецът заявява, че

приема посочената от прокурора фактическа обстановка. Излага още, че повече от месец след инцидента не е можел свободно да движи ръката си, както и да спи бел болкоуспокояващи, като болките му отшумели едва в края на м. октомври 2022г. Сочи също, че случилото се станало достояние на много хора-съседи на ищеца, както и на колегите му, при което ищецът изпитвал неудобство и срам. При така описаните обстоятелства, ищецът претендира обезщетение за причинените му от ответника неимуществени вреди, което определя в размер на 8 000лв., при отчитане на съпричиняване от страна на самия ищец, което последния определя на 50%, при което моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати обезщетение за посочените неимуществени вреди от деликта в размер на 4000лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането-28.07.2022г., до изплащане на задължението, претендира разноски. В съдебно заседание претенцията се поддържа от процесуалния представител на ищеца адв. Д. П.-ТАК, който пледира за уважаването на иск, претендира разноски.

В срока и по реда на чл.131, ал.1 от ГПК, писмен отговор от ответника не е постъпил. В съдебно заседание ответникът, редовно призован, се явява лично и с адв. А. Р.-ТАК, която оспорва иска, като пледира за отхвърлянето му, като неоснователен и недоказан, в условията на евентуалност пледира за определяне на по-нисък размер на обезщетението; претендира разноски.

След преценка на събраните доказателства по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

От Съдебно-медицинско удостоверение № 177/30.07.2022г., изд. от МБАЛ Търговище се установява, че при прегледа на ищеца, същият изложил пред съдебния лекар, че на 28.07.2022г. около 20,00-20230ч. при сбиване паднал върху дясното си рамо, като получил травма в областта на дясното рамо с остри болки и затруднени движения на горен десен крайник в областта на раменната става. Заключение на съдебния лекар е, че са установени оток и кръвонасядане в областта на дясната ключица затруднени движения в областта на дясната раменна става с рентгенови данни за счупване на дясната ключица, които увреждания са довели до затрудняване движението на десен горен крайник за повече от 30 дни. Същите обстоятелства са установени по делото и от заключението по назначената СМЕ, което съдът кредитира изцяло като компетентно и безпристрастно и от което, както и от обясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява, че ищецът е съобщил, че е получил травмата при сбиване на 28.07.2022г., като при падане на земята върху дясното си рамо е получил счупване на дясната ключица с масивен оток в областта на счупването и затруднени движения на дясната ръка в областта на раменната става, което счупване е причинило на пострадалия трайно затрудняване движението на дясната ръка в областта на раменната става със среден срок на възстановяване 1,5-2 месеца. От разясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява още, че в рамките на средните телесни повреди, получената такава от ищеца е в по-лека степен. От приложената медицинска документация се установява, че ищецът е бил в отпуск поради

временна неработоспособност от 27.08.2022г. до 16.10.2022г. От приложената по делото пр.пр. вх.№ 1920/2022г. по описа на РП Търговище се установява, че по подадена от ищеца жалба в РУ Търговище за причинена му средна телесна повреда е установено, че пострадалия М. е направил всичко възможно да предизвика Р. А. към сблъсък, като безпричинно го е обиждал и налитал да го бие, поради което дори да се приеме, че А. е причинил счупването на ключицата на М., той е бил в състояние на силно раздразнение, предизвикано от пострадалия, т.е. Д.ието ще е съставомерно по чл. 132,ал.1,т.2 от НК, при което и по арг. от чл. 161,ал.1 от НК, наказателното производство в този случай се възбужда по тѣжба на пострадалия, поради което и на осн. чл. 199, чл. 213 и чл. 24,ал.1,т.1 от НПК, с Постановление от 22.08.2022г., е постановен отказ да се започне досѣдебно производство по преписка вх.№ 1920/2022г. В съдебно заседание, в дадените от ответника обяснения, същият признава, че е сборил ищеца на земята, но е направил това след като ищецът го обиждал безпричинно, хвърлил бутилка към него, а след като ищецът се приближил и го попитал какво иска, а ищецът замахнал да го удари, при което ответникът хванал ръката му и двамата паднали на земята. Съдът, отчитайки обстоятелството, че ответникът не е ангажирал своевременно доказателства за опровергаване презумпцията по чл. 45,ал.2 от ЗЗД, приема, че в обясненията му не се съдържат неизгодни за него обстоятелства, поради което същите нямат доказателствено значение.

По делото са събрани и гласни доказателства, като от разпита на св. М. П. И., без родство със страните се установява, че на процесната дата 28.07.2022г. вечерта, след работа, седнал пред посочения магазин на бл. 54 в кв. Запад и когато отишъл там, ищецът и ответника вече се карали, а после се сбили пред него. Първо твърди, че Р. хванал Е. отзад и започнал да го налага, после, че Р. вдигнал Е., както бил зад гърба му, тръснал го на земята и започнал да го налага, а накрая твърди, че ги видял вече да се бият, но не видял кой е започнал прѣв. Разпитани като свидетели са и М. Н. Т.-сѣжителстваща с ищеца и Ф. А. а Р.-майка на ищеца. Св. Т. твърди, че на процесната дата отишла в дома си да остави покупки, като в същото време Р. и други бил от лявата страна на магазина, а Е.-от дясната страна. Когато свидетелката излязла отново навън някой ю казал, че ибят мъжа ѝ и тя отишла пред магазина, като видяла, че Р. е на земята и сѣсед го държал, а ищецът бил прав и се оплакал, че го боли ръката. След това отишли до болницата, където на ищеца била направена рентгенова снимка и не било установено счупване, но им казали на следващия ден да отидат при ортопед на ул. "Шипка". На следващия ден отишли при д-р С., който констатирал счупването на дясната ключица и на ищеца била поставена шина за 45 дни. Свидетелката твърди, че през първите 20 дни спането на ищеца било трудно, слагали му по три възглавници, а първите седем дни болките му били непоносими. Твърди още, че ищецът се върнал на работа на 16.10.2022г. Свидетелката твърди още, че травмата се отразила и на психическото състояние на ищеца, който плачел от болки и това било тежко

за семейството. Твърди също, че и след инцидента, ответникът продължил да отправя заплахи към тях и на 02.04.2023г. свидетелката подала жалба.От разпита на св. Р. се установява, че същата е била в близост до магазина, но не е видяла случилото се, а внучето ѝ казало „Бабо, бабо, баща ми е на земята“ и когато тя отишла пред магазина всичко вече било свършило.Свидетелката твърди също, че първоначално ищецът е имал силни болки, а също и психически инцидентът му се отразил зле и бил много нервен.Съдът, преценявайки свидетелските показания събр. изискванията по чл.172 от ГПК приема следното: единствено първият свидетел М. И. е бил очевидец на сбиването, като дори той не е видял как е започнало, а е видял само как ответникът хваща ищеца отзад и го хвърля на земята, но не може да каже кой от двамата е започнал сбиването, а другите две свидетелки не са били очевидци на сбиването.В този смисъл, съдът кредитира показанията им само за последиците от сбиването между страните, като отговарящи и на писмените доказателства по делото.Относно причините за сбиването, съдът приема следното: от събраните доказателства по делото не е установено как точно е започнал сблъсъкът между двамата, но видно от съобщеното от самия ищец пред съдебния лекар, отразено в Съдебно-медицинско удостоверение № 177/30.07.2022г., изд. от МБАЛ Търговище, ищецът е заявил, че при сбиване паднал върху дясното си рамо, но не и че е бил нападател от ответника, нито, че ответникът му е нанесъл побой, което противоречи на изложеното от самия ищец в исковата молба, в която твърди, че ответникът го нападнал след приключване на пререканията помежду им. На следващо място, пак в исковата молба ищецът признава изцяло фактическата обстановка, установена от прокурора в Постановление за отказ да се започне досъдебно производство от 22.08.2022г., а именно - че пострадалия М. е направил всичко възможно да предизвика Р. А. към сблъсък, като безпричинно го е обиждал и налитал да го бие, поради което дори да се приеме, че А. е причинил счупването на ключицата на М., той е бил в състояние на силно раздразнение, предизвикано от пострадалия, което съдът цени като признание на неизгодни за ищеца факти, а именно-че той е предизвикал ответника с противоправното си поведение, при което ответникът го съборил на земята, от което ищецът е получил и въпросното счупване на ключицата, което се установява и от показанията на св.И..

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като съгл. ал.2 от посочения текст, вината се предполага. В конкретния случай ищецът претендира възмездяване на причинени му от ответника неимуществени вреди, изразяващи се в изтърпяването на болки и страдания от счупването на дясната ключица, които твърди да е получил при сбиването си с ответника, както и срам и стрес от случилото се, при което, признавайки своето съпричиняване на вредоносния резултат, претендира обезщетение в размер на

4000лв.(като 50% от 8 000лв.), ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на увреждането.

Съгласно разпоредбите на чл. 51 и чл. 52 от ЗЗД, на обезщетение подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от неправомерното поведение. В случаите на увреждане пострадалият понася страдания, които поражда за него правото да търси обезщетение за неимуществени вреди, а обезщетението за неимуществени вреди се присъжда не за абстрактни, а за конкретно претърпени физически и психически болки и страдания, неудобства и всякакви други негативи, които са пряка и непосредствена последица от увреждането (В този смисъл Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС; Решение № 28/09.04.2014 г. по т. д. № 1948/2013 г., II-ро т. о. и др.).

При уврежданията на ищеца, а именно-счупване на дясната ключица и посочения период за възстановяване, настоящият състав приема, че справедливото обезщетение на вредите е 3 000 лв., и за да определи този размер на обезщетението съдът съобрази възрастта, на която ищецът е претърпял травмата - касае се човек в активна възраст без данни за придружаващи заболявания и усложнения, периодът на възстановяване на ищеца от 1,5-2 месеца, през който период, особено в първите дни, същият е търпял силни болки, като в рамките на средните телесни повреди, получената такава от ищеца е от средна степен, както и социално-икономическите условия в страната към датата на произшествието – юли 2022 г., при което обезщетението е в размер почти на две средни работни заплати.

По отношение на признатото от самия ищец съпричиняване на вредоносния резултат, съдът приема следното: Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинно-следствена връзка, а е ирелевантно субективното отношение (вината) на пострадалия – в този смисъл т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди – така решение № 93/29.06.2017г. по гр.д.№ 60355/2016г. на ВКС, I г.о., решение № 165/26.10.2010 г. по гр. д. № 93/2010 г. на ВКС, II ТО, решение № 186/21.10.2019г. по гр.д.№ 246/2019г. на ВКС, III г.о., решение № 60097/13.09.2021г. по т.д.№ 1600/2020г. на ВКС, II т.о. и мн.др.). Съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно. Съпричиняването е обективно участие в процеса на настъпване на вредата и не зависи от субективния елемент "вина", но обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. В случая е от значение

наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилния вредоносен резултат, а не на вина. В конкретния случай съдът приема за безспорно установено, че ищецът е бил в нетрезво състояние, като е започнал безпричинно да обижда ответника, хвърлил е към него стъклена бутилка и налил да го бие, без които действия на ищеца ответникът не би изпаднал в състояние на афект и сблъсък между двамата не би се случил. Поради това именно поведението на ищеца е предизвикало сблъсъка, от който са причинени и процесните вреди и това поведение на ищеца е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, поради което съдът приема, че степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия е в размер на $\frac{4}{5}$ или 80 %, а приносът на делинквента е $\frac{1}{5}$ или 20 %, като при това съотношение следва да се определи и дължимото обезщетение за неимуществените вреди от деликта. Относно размера на обезщетението съобразно установеното съпричиняване, съдът приема следното: Като е посочено в решение № 577/29.11.2010г. по гр.д. № 1741/2009г. на ВКС, III г.о., намалява се обезщетението, определено по справедливост, когато съдът е възприел за съответен на вредата размер, по-малък от предявения с иска. Прямо същата величина намаляването се извършва и ако ищецът изрично е обусловил размера на иска си от признание за своя принос, но тогава се съобразява също така предявеният спрямо доказвания размер на съпричиняване, а съобр. ТР № 1/01.08.2022г. по по тълк.д. № 1/2021г. на ОСГТК на ВКС, при прилагане разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД преценката на съда за размера на справедливото обезщетение за неимуществени вреди от деликт не е ограничена от заявената претенция, но не може да се присъди сума, надхвърляща поисканата в петитума на исковата молба. С оглед на изложеното, съдът приема, че от определената сума на обезщетението в размер на 3000лв. следва да се приспадне приносът на пострадалия, който съдът определя в размер на $\frac{4}{5}$ (или 80 на сто), при което дължимото от ответника обезщетение е в размер на 600лв., до който размер претенцията е основателна и доказана и следва да бъде уважена, ведно със законната лихва от 28.07.2022г. до изплащане на задължението, като за разликата над 600лв. и до пълния предявен размер от 4000лв., претенцията следва да се отхвърли, като неоснователна, **на осн.чл.45,ал.1 във вр. с чл.51,ал.1 и чл.52 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 във вр. с чл. 84,ал.3 от ЗЗД.**

По разноските: Страните са претендирали разноски, като ищецът претендира разноски в размер на 160лв. внесена д. такса, 20лв. депозит за свидетел, 150лв. депозит за вещо лице и 840лв. адв. възнаграждение, или общо 1170лв., съобр. представения списък по чл. 80 от ГПК, а ответникът претендира разноски в размер на 500лв. адвокатско възнаграждение. С оглед степента на уважаване на иска, ищецът има право на разноски в размер на 175,50лв., на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК, а ответникът има право на разноски съобр. отхвърлената част от иска или в размер на 425лв., при което ищецът следва да заплати на ответника разноски в размер на 249,50лв. определени по съразмерност и след компенсация, **на осн. чл. 78, ал.1-3 от ГПК.**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Д. А. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.***** да заплати на Е. А. М. с ЕГН ***** от гр.Търговище кв.***** сумата от 600лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващо се в счупване на ключицата на дясната ръка на ищеца на 28.07.2022г., ведно със законната лихва от 28.07.2022г. до изплащане на задължението, като за разликата над 600лв. и до пълния предявен размер от 4000лв., отхвърля иска, като неоснователен, **на осн.чл.45,ал.1 във вр. с чл.51,ал.1 и чл.52 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 във вр. с чл. 84,ал.3 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА Е. А. М. с ЕГН ***** от гр.Търговище кв.***** да заплати на Р. Д. А. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.***** разноси в размер на 249,50лв. определени по съразмерност и след компенсация, **на осн. чл. 78,ал.1-3 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Търговишки окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____